

РЕШЕНИЕ

№ 4051

гр. София, 16.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 07.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **7549** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството и по реда на чл. 145 - чл. 178 от АПК

Образувано е по жалба на Я. С. Б., ЕГН [ЕГН], като наследник на С. Я. Б., ЕГН [ЕГН], чрез адвокат М. против отказ за предоставяне на целева помощ за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги обективиран в писмо изх. № 94Я-00-0014#2/15.06.2021г. на зам. Изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане. С жалбата се излага становище за незаконосъобразност на постановения отказ, като издаден в противоречие с процесуалните правила. Твърди, че за С. Б. са били налице всички предпоставки за отпускане на помощта по чл.76 ЗХУ, а като единствен наследник Я. Б. се явява легитимирана страна да поиска полагащата се помощ. Моли за отмяна на процесния отказ. В съдебно заседание се представлява от адв. М., който поддържа жалбата. Претендира за присъждане на направените по делото разноски, за които представя списък.

Ответникът- Агенция за социално подпомагане, не изпраща процесуален представител оспорва жалбата. С представени по делото писмени бележки твърди недопустимост на жалбата и излага съображения за прекратяване на съдебно производство. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Съдът, след като обсъди доводите на процесуалния представител на жалбоподателя и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Предмет на оспорване е писмо с изх. № 23-94Я-00-08 от 14.06.2021г. и № 94Я-00-0014#2 от 15.06.2021г., с което по същество е постановен отказ да бъде разгледано искането на С. Я. Б. за отпускане на целева помощ за балнеолечение. За С. Б. е издадена социална оценка № СОЦО/Д-СО-СК/945/ 02.11.2017г., с която му е отпусната целева помощ -добавка за балнеолечение и/или рехабилитация. Социалната оценка е със срок до 24.11.2022г.

Видно от представените документи С. Б. притежава Експертно решение № 0406 от 13.03.2017г. според което оценката на работоспособността е 96% степен на увреждане без чужда помощ. С медицинско направление от 05.02.2021г. е насочен за рехабилитация и физиотерапевтични процедури. Такива са проведени в периода от 24.02.2021г. до 02.03.2021г. в хотел „Д.“, [населено място]. За предоставените услуги и нощувки е издадена фактура №[ЕИК]/03.03.2021г. на стойност 295,40 лв. с ДДС.

Видно от препис -извлечение от акт за смърт, С. Я. Б. е починал на 27.03.2021г. без да е осъществил правомощието си по чл.76 ЗХУ. Я. С. Б. -в качеството си на единствен наследник на С. Б. е подал заявление до Агенция социално подпомагане. В отговор писмо изх. № 94Я-00-0014#2/15.06.2021г. на зам. Изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане е обективизиран отказ за предоставяне на целева помощ за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги предоставени на С. Я. Б..

С протоколно определение от 07.03.2021 г., АССГ, 74 състав е конституирал Я. С. Б. в качеството му на жалбоподател и съдът е дал ход по същество на настоящото дело.

Разпоредбата на чл. 68, ал. 1 и, ал. 2 от ЗХУ, предвижда, че хората с увреждания имат право на финансова подкрепа в зависимост от потребностите им, определени в индивидуалната оценка по чл. 20 от същия закон. Подкрепата, визирана в, ал. 1 е предназначена за компенсиране на разходите, свързани с преодоляване на затрудненията, предизвикани от вида и степента на увреждане. Съгласно чл. 69 от същия закон, финансовата подкрепа за хората с увреждания се състои от два компонента: 1. месечна финансова подкрепа съобразно степента на увреждането; 2. целеви помощи съобразно вида на увреждането. Според нормата на чл. 72, т. 4 от ЗХУ, целевите помощи по чл. 69, т. 2 се предоставят за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги. Разпоредбата на чл. 76, ал. 1 от ЗХУ, предвижда, че право на целева помощ по чл. 72, т. 4 от същия закон имат хората с трайни увреждания с над 90 на сто намалена работоспособност, децата с трайни увреждания и военноинвалидите, която целева помощ се предоставя веднъж годишно при наличие на медицинско предписание от лекар специалист за необходимостта от провеждане на балнеолечение и/или рехабилитационни услуги, съобразно конкретните им нужди. Целевата помощ по, ал. 1 е в размер до 80 на сто от линията на бедност за съответната година, но не повече от действително направения разход съгласно представените документи - чл. 76, ал. 2 от ЗХУ. Чл.76, ал. 4 от същия закон предвижда целевата помощ да се отпуска, когато за същия период услугите по, ал. 1 не са ползвани на друго правно основание, като съгл., ал. 5 на същата разпоредба целевата помощ се изплаща на лицата по, ал. 1 след представяне на разходооправдателни документи за извършено балнеолечение и/или рехабилитационни услуги.

Някои от имуществените права и задължения не могат да бъдат предмет на наследствено правопримемство, тъй като са принадлежали на наследодателя пожизнено

или са неразривно свързани с неговата личност. Непрехвърлимо субективно право е правото на финансова подкрепа, което е лично. Отказът от това право, както и прехвърлянето му са недействителни-чл.80, ал.2 ЗХУ. Напълно идентична е нормата на 14, ал. 2 от Закона за социално подпомагане, която гласи, че правото на социална помощ е лично. Това нормативно разписано правило се основава на спецификата на това право като строго индивидуално държавно подпомагане със средства в пари и/или в натура, които допълват или заместват собствените доходи до основните жизнени потребности или задоволяват инцидентно възникнали потребности на подпомаганите лица и семейства по смисъла на чл. 11 от ЗСП, което изисква изследване за всеки конкретен случай на предпоставките на чл. 12, ал. 2 от посочения нормативен акт. Социалната помощ се отпуска с оглед личността на лицето, подало молба за такава помощ и цели задоволяване на неговите лични жизнени потребности и на семейството му. Видно от представените по делото документи, към момента на подаване на молбата от Я. С., Б. баща му е бил починал. Специалното правило на чл. 14, ал. 2 от ЗСП сочи за изключително личния характер на правото на социална помощ, със смъртта на лицето се погасява правото на получаване на тази социална помощ. Подобно нормативно решение за непрехвърлимост на имуществени субективни права законодателят е въвел относно правото на издръжка и правото на пенсия. В този смисъл жалбоподателите могат да претендират за получаване на социална помощ само на лично основание, а не като наследници на починалото им дете. Правото да се получи целевата помощ за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги по чл.76 ЗХУ е лично непрехвърлимо право и принадлежи само на лицето, което е адресат на административния акт, с който му е била отпусната помощ, в случая горепосочената социална оценка. В разглеждания случай от фактическа страна е установено, че лицето с право на социална помощ е починало на 27.03.2021г. С оглед гореизложеното неправилно е бил конституиран наследник на Б. като негов правоприменник по делото и неправилно е даден ход по съществото му. В случая не са налице условията по чл. 227 от ГПК, с оглед на което образуваното производство следва да бъде прекратено, поради липсата на правосубектност на оспорващия.

По изложените съображения и на основание чл. 159, т. 2 от АПК във връзка с чл. 228 от АПК, Административен съд София град, 74 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ дадения ход по същество на административно дело № 7549 по описа за 2021г. на АССГ, 74 състав.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба на Я. С. Б., ЕГН [ЕГН], като наследник на С. Я. Б., ЕГН [ЕГН], чрез адвокат М. против отказ за предоставяне на целева помощ за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги обективиран в писмо изх. № 94Я-00-0014#2/15.06.2021г. на зам. Изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 7549 по описа за 2021г. на Административен съд София град.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд, в

седмодневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: